

ŽILKŮV DUB

Za dávných časů se od Bzence k Hodonínu a dokonce až k Břeclavi táhly hluboké dubové lesy, bohaté na divokou zvěř. A jako jinde i zde se pytláčilo, neboť lidé byli chudí a na daně vrchnosti nezbývalo. Jedním z chudých, kterému se požadavky vrchnost nelíbily, byl Žilka – se svojí skupinou pobýval ve zdejších lesích, kudy vedla obchodní cesta, a přepadával formanské vozy. Chudým lidem Žilka neublížil, protože byl jedním z nich. Vyptal se, vyzvěděl, prohledal a propustil. Ba co víc, mnohdy prý chudásovi nasypal do klobouku dukátů, nebo jej obdaroval sukнем. A snad už proto na něj chudí neprozradili, kde se skrývá.

Páni častokrát podnikli na Žilku opravdový hon a vždy neúspěšně. Žilka totiž výborně znal les a dostával zvěsti a výstrahy od pytláků a chudásů. To však netrvalo věčně. Páni ze Strážnice vyhlásili velkou odměnu tomu, kdo prozradí, kde se Žilka skrývá a pomůže jej lapit. Touha po dukátech přinutila jednoho z pytláků, který Žilku dobře znal, aby jej zradil. Vojáci a myslivci zahnali Žilku do koruny stromu, on ale měl čarovný klobouk, do kterého chytal všechny střely a počínal si velice bravurně. Jednomu z vojáků však došla munice, zuby si uhryzl ze své uniformy olověný knoflík, nabil a zacílil.

Po jeho výstřelu padl Žilka k zemi mrtev.

Později se zjistilo, že Žilka schovával svůj lup do stromu. Věrní Žilkovi tyto informace prý nikdy neprozradili.

Po Žilkovi je též pojmenována ve Bzenci jedna z ulic.

